

MİDE KANSERİ

Terry, Vancouver (Kanada)

8 Mayıs 2013

“O sırada GNM’i bilmiş olsaydık...”

Caroline Markolin’le birlikte almış olduğum seminer sırasında aklımı başımdan alan bir deneyimimden söz etmek istiyorum. GNM’in özgünlüğünü ve ‘algıladığımız’ çevreye uyumlanmamıza yardım etmek için bedenimizin gösterdiği çabaları (hastalık değil) anlatmak için. Uzun zamandır bu deneyimi paylaşmak istiyordum ancak çok meşguldüm ve bıraktım. Şimdi bu deneyimin GNM öğretiminde kullanılması gerektiğini şiddetle hissediyorum çünkü anlattığımda şüpheleri sarsacaktır. En azından büyükbabamın ölümünü bir öğrenme deneyimi haline getirecek ve onun muhteşem hayatını onurlandıracaktır.

Büyükbabam 1991’de ‘mide kanserinden’ öldü. Teşhis konulup Vancouver’dan Medicine Hat, AB’ye ‘tedaviye’ alındığında onu görmeye gittim. Normal sağlıklı, mutlu haline göre çelimsiz görünüyordu fakat öldüğü zamanki halinden de çok uzak görüldüğü söylendi bana. Kemoterapi verilmişti ve en sonunda ‘yapabilecekleri bir şey yoktu’. Büyükbaba, mutluluk verici bir yaşam sürdürdüğü halde, yavaş ve acılı şekilde öldü.

Hayatımın bu noktasında sadece düşündüm... vay canına, nasıl oluyor da benim sağlıklı büyükbabam kansere ‘yakalanıyordu’? Öyle sağlıklı alışkanlıklara sahipken ve her zaman mutlu görünürken? Beden bana öğretildiği gibi yeterince akıllı değil miydi? Gerçekten büyük bir aile adamıydı, çalışan, hiçbir zaman stresli görünmeyen. Anlayamıyordum. Annem ve amcalarım onun bir gübre fabrikasında çalışmasıyla ilgisi olduğunu düşünüyorlardı. Burada bir kazayla gübre yığınının veya tankına düştüğünü, dakikalarca orada kaldığını (fakat detaylardan emin değilim) ve bir süre toz solumuş olabileceğini söylemişlerdi. Bu benim için bir anlam ifade etmedi çünkü o tamamen farklı bir rotaydı yani soluk borusu, akciğerler vs. Neden mide? Birinin gübre yutmuş olması benim için fazlasıyla şüphe uyandırıcıydı ki eğer yutmuş olsaydı doktorlar tabi ki kusturmaya veya girişimsel yöntemlerle toksik bilinen gübreyi çıkartmaya çalışırdı. Fakat yutmuş olmaya dair bir ifade yoktu.

Yıllar sonra 2008’de Caroline Markolin tarafından verilen German New Medicine seminerine gittim. Mide kanseri konusu işleniyordu. Bir kayropraktik olarak bedenin zekasını anlamak için buradaydım ve gerçekte GNM’in en önemli önermelerinden haberim yoktu. Mide bağlantılı belirli çatışma “bir lokmayı hazmedememektir”. Caroline’nin verdiği 3-4 örnek arasında ‘hak edilmiş emeklilik tazminatını alamamak’ da vardı. O sırada buna çok dikkat etmedim çünkü not almakla meşguldüm. Ancak bir sonraki hafta annemle Medicine Hat’ta telefonla büyükbabanın mide kanseri üzerine konuştum. Bana her zaman çok

sakin göründüğü için (onu hiç delirmiş görmedim) anneme büyükbabamın herhangi bir şey için stres yaşadığını hatırlayıp hatırlamadığını sordum. O da bana hatırladığı sıra dışı olan tek şeyin onun çalıştığı şirketin emeklilik fonlarını yanlış yönetmesi sebebiyle emeklilik tazminatını almadığı olduğunu söyledi. Bu durum emekli olduğunda ortaya çıkmıştı. Neredeyse elimden telefonu düşürecekdim! Bundan daha belirgin bir şey olabilir mi? Yani GNM dersinde yalnızca birkaç belirli örnek vardı ve buyurun bakalım...

... o sırada GNM'i biliyor olsaydık, ailelerimiz kolayca bir araya gelerek ihtiyacı olan parayı verirdik ve "hazmedilemez lokma" yerine aile sevgisine sahip olabilirdi. Hepimiz onu yavaş ve acılı bir ölüme zehirleyerek götüren önleyici önlem yerine, bedenin zekasını ve öngörülme stres için tepki gösteriş bilgeliğini fark edebilirdik. Çok şey öğrenmiş olabilirdik! Büyük bir insandı, herkese karşı nazikti, ailesiyle zaman geçirmek için her zaman oradaydı.

Güçlü tıp mesleği Dr. Hamer'a vurmaya devam ediyor. Elbette tüm keşiflerin test edilmesi gerekir. O zaman test edin! Kibirli cahil olmayın. Hiçbir şey öğrenmeden nasıl bu çalışmayı bir kenara atabilirler? Ve hala bebeklerimize ve toplumumuza gerçek insan deneyiminin harikalarını ve bedenin nasıl çalıştığını anlamaya dair en ufak bir kavrayış bulunmaksızın kimyasallar ve toksinler pompalamaya devam etmelerine izin veriyoruz. Ne ayıp. HADI GNM öğretmenleri ve uygulayıcıları!!!

Bu deneyimi insanlara anlatmaya yeniden, yeniden ve yeniden anlatmaya devam edeceğim.

Terry
Vancouver, Kanada

Çeviren: Nermin Uyar

Kaynak : www.LearningGNM.com